

манци-тѣ; и отъ това смѣшеніе произлѣзли нови языци: Италіянскы, Французскы, Шпанскы и Португалскы.

Сжщо така послѣ преселеніе-то Германско промѣнилися законѣ-тѣ имъ и порядкъ-тѣ въ сѣденъе-то. Тѣи напрѣдъ нѣмали писаны законы, но живѣли и управлявалися по стары-тѣ обычаи. Тѣи направили новы писаны законы, спорядъ законы-тѣ и обычаи-тѣ на оныя страны, гдѣ-то ся тѣи заселявали. Но тѣи закони не были пълни. Въ тѣхъ ся опредѣлявало наказаніе само за нѣкои престѣпленія, а наказаніе-то ся състояло въ глобъ, така и за убійство вземали глобъ. За убиваніе роба плащалося по-малко, а за убиваніе Германца по-много. Кой-то не можалъ да плати глобъ-тѣ ставалъ робъ на уврежденія или на сродници-тѣ на убитія.

Виновници-тѣ сѣдилъ подъ открыто небо, начялникъ-тѣ, или *графъ-тѣ* отъ всякоѣ власти, кому-то помагали и другы опытни чловѣци. Кога неможали да дознаѣтъ извѣстно погрѣшкѣ-тѣ на прѣстѣпника, тѣи испытували неговѣ-тѣ невинность съ така нарицаемый *сѣдъ божій*. Германци-тѣ мислили, че Богъ съ чюдесенъ начинъ ще запази невиннаго и ще да го избави отъ всякѣ бѣдѣ. Кой-то на пр. можалъ да дръжи ржкѣ-тѣ си нѣкое опредѣлено время въ кипящѣ (врѣла) водѣ, или да прѣмине по разжежено желѣзо, признавали го за невиненъ.

Мы говорихме (разказъ 51), че войска-та на стары-тѣ Германци ся състояла изъ дружины, а команданти ѣ были херцогы или сами-тѣ кралѣве, и чetty дружины т. е. толпы отъ храбры и смѣлы юнацы изъ слободны-тѣ Германци съ свои-тѣ предводители чясто нападали на съсѣды-тѣ си, за да отнемать тѣхны-тѣ владѣнія. По окончаніе похода раздѣлявали завоеванѣ-тѣ землѣ между краля и неговѣ-тѣ свитѣ. Но краль-тѣ обычно вмѣсто заплатѣ давалъ нѣкоѣ чясть отъ свои-тѣ землѣ въ владѣніе на най-добры-тѣ свои войскы за всичко время